

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2024 r. – Komisja Europejska/Królestwo Belgii

(Sprawa C-543/24)

(C/2024/5502)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara, G. Wils, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania

Komisja wnosi do Trybunału o:

1) oświadczenie, że

a) nie zapewniwszy, aby:

- rząd federalny w 2021 r.
- Region Walonii w 2020 r. i nieprzerwanie od pierwszej połowy 2022 r.,
- Region stołeczny Bruksela w pierwszej połowie 2022 r. oraz gminy Regionu stołecznego Bruksela od pierwszej połowy 2023 r.

skutecznie przestrzegały terminów płatności określonych w art. 4 ust. 3 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (Dz.U. 2011, L 48, s. 1), oraz

b) nie zapewniwszy, aby:

- rząd federalny i Region Stołeczny Brukseli w pierwszej połowie 2022 r.,
- rząd federalny i Region Flamandzki w pierwszej połowie 2023 r. oraz
- rząd federalny, Region Flamandzki, Region Stołeczny Brukseli i gminy flamandzkie w drugiej połowie 2023 r.

dokonały automatycznej zapłaty ryczałtowej kwoty tytułem zwrotu kosztów odzyskiwania należności w przypadku opóźnień w płatnościach zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tych przepisów;

2) obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach zarzutu pierwszego Komisja zmierza do stwierdzenia, że nie zapewniwszy, w okolicznościach określonych w treści i w żądaniach skargi, aby rząd federalny, Region Flamandzki, Region Walonii, Region Stołeczny Brukseli, gminy Regionu Stołecznego Bruksela i gminy flamandzkie skutecznie przestrzegały terminów płatności określonych w art. 4 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2011/7/UE, Królestwo Belgii naruszyło ten przepis. Informacje przedstawione przez Komisję zmierzają bowiem do wykazania, że wskazane powyżej terminy płatności w odniesieniu do transakcji handlowych, mające zastosowanie do belgijskich władz publicznych, przekroczyły to, na co zezwala wspomniany przepis.

W drugim zarzucie skargi Komisja zmierza do stwierdzenia, że nie zapewniwszy, by wspomniane rządy, regiony i gminy zapewniły automatyczne przyznanie ryczałtowej rekompensaty za koszty odzyskiwania należności zgodnie z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2011/7, Królestwo Belgii uchybiło również zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tego przepisu. W tym względzie akta sprawy zmierzają do potwierdzenia, że owa płatność ryczałtowa nie ma miejsca w praktyce wspomnianych władz w przypadku stwierdzenia opóźnienia w płatnościach.
